

Hjemmefra

Rúna Ingimundar er født i den nordislandske by Húsavík i et kreativt miljø hvor hun både fik undervisning i sang og lærte at spille klaver og fløjte. Efter studentereksamen blev hun optaget på musikkonservatoriet i Reykjavík, hvorfra hun tog afgangseksamen 1987. Hun fortsatte sine studier ved Universitet i Arizona hvor hun i 1990 fik en M.A. i komposition og musikteori og doktorgrad i komposition og musikatropologi fra samme Universitet i 2009. I dag er hun musiklærer og korleder på Nordisland og vejleder elever i M.A. studier ved Islands Kunstakademi og Universitetet Bifröst.

Rúna er meget interesseret i islandsk folkemusik og søger inspiration til sine kompositioner i den islandske musikarv. Dette præger hendes musik og er tydelig i det værk der her bliver spillet. Først bliver folkemelodien præsenteret i sin oprindelige form, hvorefter Rúna skaber en komposition, der udspringer fra enkelte strofer og som er i samklang med de musikalske oplevelser hun havde i sin opvækst i Húsavík.

Bel Canto

Poul Ruders er blandt de mest fremtrædende komponister i dagens Danmark. Han er født 1949 i Ringsted og blev uddannet i klaver- og orgelspil og orkesterinstrumentation. Sine første kompositioner skrev han allerede i 1960'erne, men han mener selv, at han som komponist har udviklet sig langsomt og at hans egen personlige stemme først kommer til udtryk omkring 1980. Ruders har skrevet soloværker for forskellige instrumenter og kammermusik, operaer og symfoniske værker, som er blevet opført både i hans hjemland og i USA.

Vintertræer

I årene 1981 til 1983 underviste jeg på Musikskolen i Ísafjörður (Isefjord). Det er en lille, men betydningsfuld fiskerby ved Vestfjordene. Den ligger mellem høje fjelde, ikke langt fra den nordlige polarkreds, hvor solens stråler ikke rækker hen i hele seks uger i den mørkeste vintertid. Her er komponisten **Jónas Tómasson** født i 1946, og efter uddannelse ved konservatorier i Holland og Tyskland flyttede han tilbage.

Vinteren 1982-83 var usædvanlig streng med kulde og frost og et snedække så tykt, at det først var tøet helt væk i august. Den langvarige kulde- og sneperiode var vanskelig for mennesker og planter, ikke mindst for træerne, som også led herunder.

Under disse særlige forhold blev de menneskelige relationer og venskaber mellem byens beboere til gengæld styrket. Jónas Tómasson komponerede soloværket *Vintertræer* kort efter min fars død og tilegnede mig det tidligt på året i 1983. Kompositionen er en elegi, der også rummer kim der giver løfte om nyt spirende liv, og som sådan står værket mig meget nær.

Ciaccona fra Partita II i d moll

Johann Sebastian Bach blev født i Eisenach i Tyskland 1685. Hann stammede fra en kendt musikerfamilie og begyndte sin musikuddannelse i en ung alder. I perioden 1708-1717 var han ansat hos grev Ernst af Weimar, hvor han til slut blev koncertmester; dernæst fik han en stilling ved hoffet hos prins Leopold af Anhalt-Köthen og i 1723 flyttede han til Leipzig, hvor han bestred stillingen som kantor ved Sct. Thomas Kirken til sin død i 1750. Medens Bach var ansat som organist i Weimar skrev han mange orgelværker og blev kendt og skattet som organist. Hos prins Leopold af Anhalt-Köthen påhvilede der ham ingen kirkelige pligter; til gengæld havde han ansvaret for al musikudøvelse ved hoffet, hvilket medførte at han komponerede en mængde værker for forskellige instrumenter. I Leipzig skabte han både kirkelig og verdslig musik.

De seks soloværker for violin blev til i Köthen i 1720, hvor han da var 35 år gammel. De er komponeret i overensstemmelse med datidens herskende traditioner indenfor den tyske violinskole. Man har overvejet om værkerne er tænkt som øvelser som kunne sammenlignes med hvad Paganini senere skabte med sine Kapricer. Der hersker ingen tvivl om, at Bach har været meget fortrolig med violinen og at han med sine rige skaberevner har set, hvilke uopdagede muligheder dette instrument gemte.

Violinisten **Hlíf Sigurjónsdóttir** er født i Danmark og er af dansk-islandsk afstamning. Hendes far var den islandske billedhugger Sigurjón Ólafsson og hendes mor, Birgitta Spur, datter af sognepræsten Erik Spur i Husby på Fyn, er stifter af Sigurjón Ólafsson Museet i Reykjavík. Hlíf voksede op i Island og efter solisteksamen fra Musikkonservatoriet i Reykjavík videreuddannede hun sig i Canada og USA, bl.a. hos violinisten Gerald Beal i New York, der var elev af Jascha Heifetz.

Hlíf Sigurjónsdóttir free lancerer både som solist og som kammermusiker. Hendes repertoire spænder fra barokmusik til kompositioner fra det 21. århundrede, hvoraf flere værker er blevet tilegnet hende. Hlíf har holdt utallige solokoncerter i større og mindre koncertsale, blandt andet i Carnegie - Weill Hall og Merkin Hall i New York. Hun har som den første islandske violinist indspillet alle J.S. Bachs soloværker for violin, der blev udgivet på CD i 2008.

Efteråret 2012 modtog Hlíf den islandske stats kunstnerlegat for at realisere en koncertrække i kirker på Nordisland, hvor hun spillede omfattende programmer for soloviolin der spændte fra J.S. Bachs soloværker til kompositioner fra det 21. århundrede.

Hlíf Sigurjónsdóttir plays with a great purity of tone which she can tailor to the historical and individual style of the pieces she performs. Her bowing is always flexible and accurate, and her sense of pitch is precise. She is an excellent representative of music in a very musically intense nation.

Cecelia Porter, Music critic at the Washington Post, 2004